

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

04 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători– Timofti Vladimir, Alerguș Constantin,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Chircu Tudor în numele inculpatului Leanca Gheorghii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 25 septembrie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Leanca Gheorghii Piotr, născut la 26 ianuarie 1949, originar și domiciliat în r-l Cahul, s. Badicul Moldovenesc.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1.16.04. 2014 – 20.05.2014 (prima instanță).

2. 23.06.2014 – 25.09.2014 (instanța de apel).

3.12.12.2014 – 04.02.2015 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Cahul din 20 mai 2014, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Leanca Gh.P. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. g), j) Cod penal, la 30 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței, Leanca Gh.P. la 23 februarie 2014, în jurul orei 21.00, aflându-se la domiciliul său din s. Badicul Moldovenesc, r-l Cahul, fiind în stare de ebrietate, având în calitate de oaspeți pe soții Grosu Ion Ion și Grosu Liubovi Pavel, în urma unui conflict spontan, având intenția de a-i omorî pe ultimii, manifestând o deosebită cruzime, le-a aplicat multiple lovituri cu un cuțit de bucătărie, după ce i-a sugrumat, în rezultatul leziunilor primite soții Grosu au decedat la fața locului.

Astfel, acțiunile lui Leanca Gh.P. au fost încadrate în baza art. 145 alin. (2) lit. g), j) Cod penal, adică, *omor intenționat, săvârșit de o persoană, asupra două persoane, cu deosebită cruzime*.

3. Sentința în cauză a fost atacată cu apel de către inculpat și avocatul său Chircu T., care au solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea art. 78 alin. (1) lit. c) Cod penal, ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, invocând că, pedeapsa este prea aspră, or inculpatul imediat după săvârșirea infracțiunii, prin vecini, a comunicat Inspectoratului de poliție Cahul despre cele întâmplate, nu a nimicit

probele, vina și-a recunoscut-o, sincer se căiește de cele comise și la locul de trai se caracterizează pozitiv, astfel, contribuind activ la descoperirea infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 25 septembrie 2014, a fost respins ca nefondat apelul declarat, menținută sentința fără modificări.

Instanța de apel, în motivarea soluției adoptate a indicat, că pedeapsa inculpatului i-a fost stabilită în limitele legii, în corespundere cu prevederile art.art. 61, 75 Cod penal, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii, de persoana inculpatului, precum și de circumstanța atenuantă – recunoașterea vinovăției, cât și de cea agravantă – săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate.

În opinia instanței de apel, prima instanță a individualizat pedeapsa în raport cu aceste criterii și ca urmare just a ajuns la concluzia că scopul educativ al pedepsei ar putea fi atins doar în condițiile izolării inculpatului de societate. Argumentul apelanților invocat în apel nu și-a găsit confirmare, deoarece la caz sunt corect aplicate prevederile art. 78 alin. (4) Cod penal și nu art. 78 alin. (1) lit. c) Cod penal.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești adoptate pe caz, în termen legal, declară recurs ordinar, avocatul Chircu T., în numele inculpatului, care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, invocând temei pentru declararea recursului prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

În dezvoltarea motivelor de recurs, se susține că instanțele de judecată i-au stabilit pedeapsa inculpatului fără a ține cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, art. 78 alin. (1) lit. c) Cod penal sau art. 78 alin.(4) Cod penal.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către apărător, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, pe motiv că temeiurile invocate nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Apărătorul inculpatului în recurs invocă dezacordul cu hotărârile judecătorești adoptate pe caz, în partea stabilirii pedepsei, astfel, în privința calificării acțiunilor inculpatului Leanca Gh.P., în baza art. 145 alin. (2) lit. g), j) Cod penal, instanța de recurs nu se va expune.

Analizând conținutul recursului declarat, Colegiul constată că apărătorul invocă dezacordul cu *„stabilirea pedepsei inculpatului, fără a ține cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, art. 78 alin. (1) lit. c) Cod penal sau art. 78 alin.(4) Cod penal”*.

La acest capitol, Colegiul menționează că, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 145 alin. (2) lit. g), j) Cod penal, sancțiunea căruia prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 15 la 20 de ani sau cu detențiune pe viață.

Cauza penală a fost soluționată în procedura simplificată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, *„Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani”*.

Astfel, de către instanța de fond inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa de 30 ani închisoare, în penitenciar de tip închis.

Analizând soluția instanței de fond, Colegiul constată corectitudinea concluziei instanței de apel, precum că: *“Având în vedere faptul că Leanca Gheorghe a recunoscut vina integral, examinându-se cauza penală potrivit procedurii speciale, prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, în rezultatul săvârșirii infracțiunii au decedat două persoane, instanța de fond întemeiat i-a stabilit inculpatului o pedeapsă definitivă de 30 ani închisoare, în penitenciar de tip închis”*.

De asemenea, Colegiul menționează faptul constatării de către instanțele de judecată a circumstanței atenuante – *“recunoașterea vinovăției”* și a circumstanței agravante – *„săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate”*.

Recurentul bazându-se pe aceste circumstanțe, invocă în recursul declarat, la fel ca și în apelul declarat, argumentul cu referire la ignorarea prevederilor *„art. 78 alin. (1) lit. c) Cod penal sau art. 78 alin.(4) Cod penal”*, însă Colegiul apreciază, așa cum de altfel în mod corect a reținut și instanța de apel, netemeinicia acestui argument, motivând prin următoarele: *“Argumentele apelanților invocate în cerere de apel, precum că „conform art. 78 alin. (1) lit. c) Cod penal în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum urmează dacă pentru infracțiunea săvârșită se prevede detențiune pe viață, aceasta se înlocuiește cu închisoare de la 15 la 25 de ani” sunt nefondate, or aceste prevederi legale se referă la cazurile existenței doar circumstanțelor atenuante și lipsa circumstanțelor agravante. În speță Colegiul constată situație de concurs al circumstanțelor agravante și celor atenuante, la care sunt aplicabile prevederile art. 78 alin.(4) Cod penal, care stipulează că „în caz de concurs al circumstanțelor agravante și celor atenuante, coborârea pedepsei pînă la minimul sau ridicarea ei pînă la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie”*.

Astfel, Colegiul în acord cu instanța de apel, evidențiază prezența la caz a situației prevăzute de art. 78 alin. (4) Cod penal, și nu a art. 78 alin. (1) lit. c) Cod penal.

La fel, Colegiul reține și faptul că, față de circumstanțele reale și personale ale inculpatului, pedeapsa de 30 ani închisoare, astfel cum a fost individualizată de către instanța de fond și de instanța de apel, în raport cu dispozițiile art. 75 Cod penal, este

necesară realizării funcțiilor sale de constrângere, de reeducare, precum și scopului prevăzut în art. 61 Cod penal.

De altfel, în ansamblul criteriilor indicate de art. 75 Cod penal, persoana inculpatului reprezintă doar un reper care nu poate prevala față de criteriul gradului de pericol social concret ridicat pe care îl reprezintă fapta acestuia, astfel, în opinia instanței de recurs nu este justificat argumentul părții apărării privind asprimea pedepsei stabilite.

Rezumând cele antementionate, instanța de recurs constată că, instanța de apel întemeiat a menținut pedeapsa stabilită de instanța de fond, care a acordat deplină eficiență prevederilor articolului 7, 61, 75, 78 alin.(4) Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, astfel, pedeapsa penală este aplicată în limitele prevăzute de lege.

Reieșind din textul deciziei instanței de apel, Colegiul remarcă, că argumentul indicat în recursul declarat, fiind invocat și în instanța de apel, a format obiect de discuție, cu expunerea întemeiată de către instanța de apel în hotărârea sa a concluziilor motivate privind această chestiune.

În recursul ordinar declarat, decizia recurată este criticată, prin prisma temeiului de casare prevăzut la pct. 10) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul analizând cazul de casare menționat, cu referire la aplicarea pedepsei individualizate contrar prevederilor legale, a constatat că acesta nu este incident în cauză, fiind analizat detaliat în prezentul punct al deciziei, precum și instanța de fond și de apel a examinat cauza penală fără careva abateri de la normele materiale și de procedură, corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, stabilind corect tipul și quantumul pedepsei inculpatului.

În urma celor supra indicate, Colegiul conchide că temeiul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Chircu Tudor în numele inculpatului Leanca Gheorghii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 25 septembrie 2014, în cauza penală privindu-l pe Leanca Gheorghii Piotr, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 februarie 2015.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Președinte: (semnătură)
Judecători: (semnătură)
(semnătură)

Copia corespunde originalului

Judecător:

Ursache Petru
Timofti Vladimir
Alerguș Constantin

Timofti Vladimir